

Nielsen: Jeg vil blot tillade mig at tilføje en Bemærkning til, hvad den ærede 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Thalbitzer) yttrede angaaende den Tid, hvori en Sneeefoged skulde fungere. Naar han ansættes paa 3 Aar, saa kan det meget godt skee, at en Sneeefoged kan blive fri for synderligt Arbejde, medens den, der afløser ham i de næste 3 Aar, kan faae en stor Masse Arbejde, men ansættes han paa et Aar, saa bliver Byrden mere lige- ligt fordeelt; thi faaer den ene meget Arbejde i et Aar, saa bliver han strax afløst af en anden, men ved et Tidsrum af 3 Aar kan det lettere blive til ulige Fordeel eller Skade for den Enkelte; jo længere Tidsrum, man sætter, desto vanskeligere er det at gjøre Arbejdet lige.

Jesperen: Da jeg forrige Gang havde Ordet, yttrede jeg Dnske om, at § 4 maatte blive særskilt afstemt, men det skete under den Forudsætning, at der vilde kunne finde en deelt Afstemning Sted over Paragraphen. Da dette nu ikke kan finde Sted, strafalder jeg gjerne min Paaastand paa særskilt Afstemning over § 4.

Da Ingen videre begjærede Ordet, sked man til Afstemning, hvorved

§ 1 af Udvalgets Majoritets Forslag (see Anhang B.) vedtoges med 20 St. mod 15.

Som Følge heraf ansaaes de øvrige Paragrapher af det under Forhandling satte Udsnit for vedtagne uden Afstemning.

Formanden: Det næste Udsnit, jeg sætter under Forhandling, indbefatter §§ 8, 9, 10, 11 og 12, og skal jeg indskrænke mig til at lade § 8 afstemme, naar der ikke gjøres Paaastand paa Afstemning over nogen af de øvrige Paragrapher. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Imedens, saavidt jeg troer, de første 7 Paragrapher ikke staae i noget Modsetningsforhold til Lovudkastet, men ere et Supplement til samme, er der derimod efter min Mening en bestemt Modsetning tilføede mellem det Forslag, som af Udvalget er stillet

til § 8, og med Hensyn til hvis Anvendelse i det Praktiske der er givet en Anvisning i §§ 11 og 12, og det, der indeholdes i Lovudkastets § 1, første Udsnit, hvilket nemlig gaaer ud paa, at Fordelingen af selve Forpligtelsen til at forrette Betarbejde skal skee efter Hensynet til Hartkornet, Assurancesummen af Bygningerne, forsaavidt som deraf svares Bygningsafgift, og den Bedrift, der føres i Bygningen. Efter Udvalgets Majoritets Overbeviisning vil dette give Medhold til en temmelig almindelig Praxis, som efter vor Mening ikke er stemmende med den nøjagtigste Lovgivning, og som vi ikke kunne ansee for hensigtsmæssig. Naar Spørgsmaalet nemlig er om, hvad der i den Henseende fortiden er gjældende Ret, vil det sees, at Sneeefastningsreglementet af 20de December 1799 siger i dens § 1, altsaa i Spidsen for Bestemmelserne for det hele Arbejde opstiller følgende Regel: „Sneeefastningsarbejdet kan ikke henregnes til det sædvanlige Betarbejde, men er en Forpligtelse, der, til det Almindeliges og fælles Nytte, paaligger enhver Gaards og Huus-Beboer, som grændser til Veien o. s. v.“ Jeg troer ikke, at Noget vil drage i Tvivl, at ved enhver Gaards og Huus- beboer forstaaes den hele arbejdsdygtige Befolkning, — at der nemlig er undtaget Qvin- der, Børn og Oldinge, er en Selvejse, — og at man ikke har tænkt paa, at der foruden Gaards og Huusmænd ogsaa gives Folk, der boe i Slotte og Hytter, er klart. Jeg forstaaer altsaa Bestemmelsen saaledes, at den udtaler en Forpligtelse, der paahviler hele den arbejdsdygtige Befolkning, og det deels i det Almindeliges Interesse, med Hensyn til alle store offentlige Færdselsveje, deels med Hensyn til fælles Nytte, hvilket sigter til Sogneveiene, og det sættes dernæst i bestemt Modsetning til det sædvanlige Betarbejde, for hvilket den almindelige Regel er, at det skal fordeles efter Hartkornet, saa at Sneeefastningsarbejdet altsaa ikke skal fordeles efter Hartkornet, men liges paa Beboerne. Naar ved Siden heraf § 6 siger, at Arbejdet skal fordeles efter Forholdet imellem hele og halve Gaarde og fastsættes saaledes, at naar en Huusmand regnes for 1, ansættes en Halvgaard til 2 og en Heelgaard til 4, saa vil dette enten ligefrem være i Mod-